

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กองนโยบายการคลังและภาษีอากร, “ประวัติการคลังของประเทศไทยในรอบ 30 ปี (2504-2534),” ในสำนักงานเศรษฐกิจการคลังครบรอบ 30 ปี, หน้า 144. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อมรินทร์พรินต์ติ้งกรุ๊ปจำกัด, 2534.
- กำจร สถิรกุล. “แนวคิดเกี่ยวกับการขาดดุลงบประมาณของรัฐบาลและผลกระทบในระยะ 2524-ปัจจุบัน.” รายงานเศรษฐกิจรายเดือนธนาคารแห่งประเทศไทย (ธันวาคม 2531): 57.
- เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสวีธรรม. การคลังว่าด้วยการจัดสรรและการกระจาย. กรุงเทพมหานคร: อีรานสรณ์การพิมพ์. 2535.
- ชนิษฐา มีสุข และ ประพันธ์ สายสงเคราะห์. “การประมาณข้อมูลผลิตภัณฑ์ประชาชาติของไทย เป็นรายเดือนและรายไตรมาส.” ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2523: 11.
- จิตราภรณ์ ประพฤติธรรม. การขาดดุลงบประมาณของรัฐบาลกับภาวะเงินเฟ้อในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532.
- เจษฎา โลหุณวิจิตร. “นโยบายการคลังกับการรักษาเสถียรภาพของเศรษฐกิจไทย.” วารสารเศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์. 2(มิถุนายน 2528): 106-141.
- ณรงค์ สัจพันโรจน์. การจัดทำ อนุมัติและบริหารงบประมาณแผ่นดิน(ทฤษฎีและปฏิบัติ). กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์ จำกัด, 2538.
- ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์. “ภาครัฐบาลและการเปลี่ยนแปลง 2513-2533: รายจ่ายเพื่อการบริโภคและการลงทุน.” ในการประชุมวิชาการประจำปี 2535 ของสมาคมเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย (มกราคม 2536): 1-28.
- ทวีชัย สุเมธีประสิทธิ์. การขาดดุลของรัฐบาลและขบวนการเงินเฟ้อในไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- ทัศนีย์ ดันตกุลดมโธม. ภาวะเงินเฟ้อของไทยในช่วงปีพ.ศ. 2504-2514. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2517.
- นิมิตร ยุทธโยธิน. การวิเคราะห์สาเหตุของภาวะเงินเฟ้อในประเทศไทยและนโยบายแก้ไข. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.

- บุญตั้ง เตชะมาถาวร. *ความสัมพันธ์ของปริมาณเงินกับระดับราคา*. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.
- ประสงค์ วีระกาญจนพงษ์ และเนาวนุช ไตรรัตน์พงษ์. "วิเคราะห์ภาวะเงินเฟ้อของไทย." รายงาน
เศรษฐกิจรายเดือน ธนาคารแห่งประเทศไทย. (กุมภาพันธ์ 2537): 13-26.
- พนัส สิมะเสถียร และสมชัย ฤชุพันธ์. "ข้อเสนอเกี่ยวกับการปฏิรูประบบภาษีอากรของไทย.2534."
ใน *สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ครบรอบ 30 ปี*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
อรินทรพรีนติ้งกรุ๊ปจำกัด, 2534.
- ภยันต์ บรรเทาทุกข์. *การปรับตัวของรายได้และรายจ่ายในภาครัฐบาลต่อการเพิ่มขึ้นของระดับ
ราคา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2537.
- ภาณุพงศ์ นิธิประภา. "นโยบายการคลังกับการรักษาเสถียรภาพของเศรษฐกิจไทย." *วารสาร
เศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์* 10 (3 กันยายน 2535): 37-53.
- รังสรร ณะพรพันธุ์. *เงินคงคลังในระบบเศรษฐกิจไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528.
- รังสรร ณะพรพันธุ์. *เศรษฐกิจการคลังกับบทบาทรัฐบาลไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์คบ
ไฟ, 2538.
- วรพจน์ อุดมรัตน์. *ผลกระทบของภาวะเงินเฟ้อต่อรายรับและรายจ่ายรัฐบาล*. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- วันทนีย์ ทรัพย์เสนาะ. *การใช้จ่ายของรัฐบาลและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทย*. วิทยา
นิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.
- วิเชษฐ ไรจนธรรมกุล. *บทบาทของนโยบายงบประมาณรายจ่ายของประเทศไทยในระยะเศรษฐกิจ
หดตัว (2512-2524)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์, 2522.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. *เอกสารการสอนชุดวิชาการคลังและงบประมาณหน่วยที่
1-7*. กรุงเทพมหานคร: รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2529.

ภาษาอังกฤษ

- Darrat, A.F. "Inflation and Federal Budget Deficits: Some Empirical results," *Public Finance Quarterly* 13 (April 1985): 206-214.
- Dixit, Avinash . "The Optimal Mix of Inflationary Finance and Commodity Taxation with Collection Lags." *IMF Staff Paper* 3 (September 1981): 643-654.
- Due, J.r. *Government Finance:Economics of The Public Sector*. Illinois: Irwin Inc, 1981.
- Dutton, Dean S. "A Model of Self Generating Inflation: The Argentina Case." *Journal of Monetary, Credit and Banking* 3 (May 1971): 245-262.
- Dwyer, G.p. "Inflation and Government Deficits." *Economic Inquiring* 20 (July 1982): 315-328.
- Erbas, S.N. "Inflationary Finance Of Budget Deficits as an Automatic Stabilzer." *Journal of monetary Economics* 18 (September 1986): 197-204.
- Flenniken, P.S. and A.M. Sharp. "Budget Deficit: A major case of Inflation?." *Public Finance Quarterly* 6 (January 1978): 115-127.
- Garrison, R.W. "Deficits and Inflation: A Comment on Dwyer." *Economic Inquiry* 22 (October 1984): 593-601.
- Gujarati, Damodar N. *Basic Econometrics* NewYork: McGraw-Hill, 1995.
- Heller, Peter S. "Impact of Inflation on Fiscal Policy in Developing Countries." *IMF Staff Paper* 27 (December 1980): 712-748.
- Khan, Moshin S. and Bijan B. Aghevli. "Inflationary Finance and The Dynamics of Inflation: Indonesia, 1951-72." *American Economic Review* 67 (June 1977): 390-403.
- Khan, Moshin S. and Bijan B. Aghevli. "Government Deficit and The Inflationary, process in developing Countries." *IMF Staff Paper* 25 (September 1978): 383-416.
- Mourmouras, Alex and Jose A. Tijernia. "Collection Lags and The Optimal Inflation Tax." *IMF Staff Paper* 1 (March 1994): 30-54.

Nuemark, F and J.W. Goethe. "Effect Of Inflation on Public Revenue and Expenditure."

in *Inflation Theory and Anti-Inflation Policy*,: 338-349.

Pindyck, Robert S. and Daniel L. Rubinfeld. *Econometrics Model & Economic Forecasts*

NewYork: McGraw-Hill, 1991.

Tanzi, Vito. "Inflation Real Tax Revenue, and The Real Value of Tax Revenue." *IMF Staff*

Paper. 24 (March 1977): 154-167.

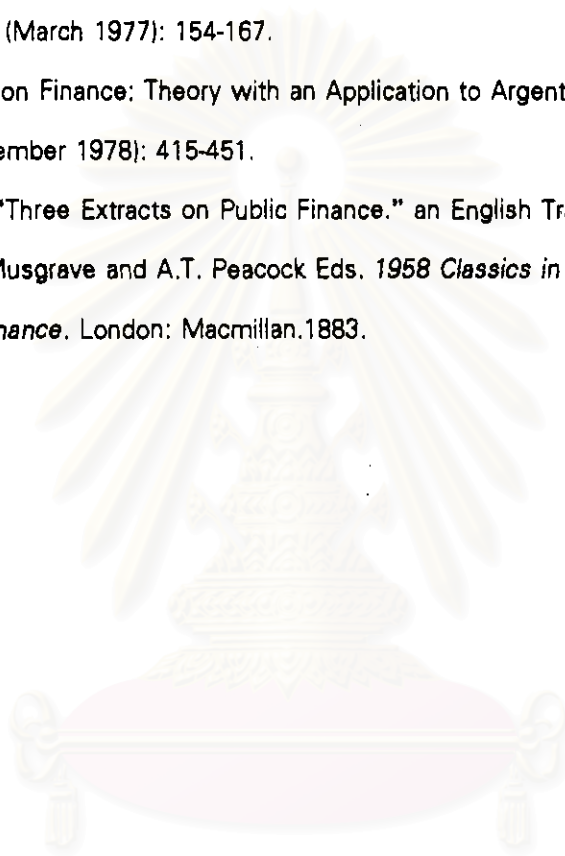
Tanzi, Vito. "Inflation Finance: Theory with an Application to Argentina." *IMF Staff Paper*

25 (September 1978): 415-451.

Wagner, Adolph. "Three Extracts on Public Finance." an English Translation of Excerpts

in R.A. Musgrave and A.T. Peacock Eds. *1958 Classics in The Theory of*

Public Finance. London: Macmillan.1883.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

การศึกษาถึงผลกระทบทางด้านอุปสงค์และทางด้านต้นทุนที่มีต่อระดับราคา

$$2'. \text{Log}P_t = 1.355926 + 0.268529\text{Log}Y_t + 0.043205\pi_t - 0.039173\text{Log}M_t +$$

(12.36927)* (11.93663)* (0.732468) (-1.967894)***

$$0.007416\text{Log}OP_t + 0.001495\text{Log}MW_t$$

(1.446066)**** (10.32837)*

$$R^2 = 0.997318 \quad DW = 0.931260 \quad SE = 0.008603$$

จากการศึกษาสมการที่ (2') โดยนำเอาผลทางด้านต้นทุนคือ ราคาน้ำมัน (OP) และ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (MW) ในการกำหนดระดับราคา ตลอดจนได้ทำการเปลี่ยนแปลงจำลองให้เหมาะสมกับการอธิบายความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น พบว่ารายได้ประชาชาติมีอิทธิพลในการกำหนดระดับราคาในทางบวกมากที่สุดถึงร้อยละ 0.268529 รองลงมาก็คือ ราคาน้ำมันและอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ที่มีความสัมพันธ์กับระดับราคาในทางบวกทั้งคู่ โดยมีค่าเท่ากับร้อยละ 0.007416 และ 0.001495 ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการที่รายได้ประชาชาติมีอิทธิพลต่อระดับราคามากกว่าราคาน้ำมันและอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ เนื่องจากประเทศไทยมีอัตราการเจริญเติบโตอยู่ในเกณฑ์ที่สูงติดต่อกันหลายปี ดังนั้นผลของรายได้ประชาชาติที่เป็นตัวเงินจึงส่งผลกระทบต่อระดับราคาเป็นอย่างมาก ในขณะที่อัตราค่าจ้างขั้นต่ำนั้น เพิ่งจะได้มีการปรับขึ้นค่าแรงในเกณฑ์ที่สูงหลายครั้งในระยะ 3-4 ปีที่ผ่านมาเท่านั้น จึงทำให้ถึงแม้ว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจะเริ่มเข้ามามีบทบาทในการกำหนดระดับราคาแล้วก็ตามแต่ก็ไม่มากนัก โดยเฉพาะผลของการขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจะส่งผลกระทบต่อราคาคะเนออัตราเงินเฟ้อของประชาชน ซึ่งก็จะสร้างแรงกดดันต่อระดับราคาอีกทอดหนึ่งด้วย

ทางด้านราคาน้ำมัน หากใช้เกณฑ์ในการมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่น 80% ก็จะพบว่าราคาน้ำมันมีผลในทางบวกต่อระดับราคาเพียงร้อยละ 0.007416 เท่านั้น อันเป็นผลมาจากการที่ราคาน้ำมันภายหลังจากปี พ.ศ.2529 เป็นต้นมา ได้มีราคาลดต่ำลงเป็นอย่าง

มาก เนื่องจากภาวะน้ำมันล้นตลาด จึงทำให้เกิดผลดังกล่าวซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ประสงค์ วีระกาญจนพงษ์ และเนาวนุช ไตรรัตนพงศ์ (2537) ที่พบว่าราคาน้ำมันและอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ก็ส่งผลกระทบต่อระดับราคาในทิศทางบวกที่น้อยมากเช่นกัน ในขณะที่ปรากฏว่า การคาดคะเนอัตราเงินเฟ้อจะไม่ส่งผลกระทบต่อระดับราคาเลย

ส่วนปริมาณเงินกลับพบว่ามีนัยสำคัญต่อระดับราคาในทิศทางลบ ซึ่งผิดไปจากความสัมพันธ์ที่แท้จริงตามทฤษฎีปริมาณเงิน (Quantity Theory of Money) ทั้งนี้ น่าจะเกิดจากในการศึกษานี้ได้ใช้ปริมาณเงินในความหมายแคบ (M1) อันประกอบไปด้วยปริมาณเงินสดในมือประชาชนและเงินฝากกระแสรายวัน โดย M1 จะสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของความต้องการถือเงิน (Demand for Money) เพื่อจับจ่ายใช้สอย เพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน และเพื่อใช้ในการเก็งกำไร ซึ่งสัดส่วนในการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอยจะมากที่สุด ทำให้เป็นไปได้ว่าเมื่อเกิดภาวะเงินเฟ้อขึ้น ประชาชนก็จะจับจ่ายใช้สอยลดลง โดยทำการเปลี่ยนเป็นเงินฝากแทนเพื่อให้ได้ผลตอบแทนจากอัตราดอกเบี้ย ดังนั้น M1 จึงเป็นลักษณะของเงินที่ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของอัตราการหมุนเวียนของปริมาณเงิน ดังเช่นปริมาณเงินในความหมายกว้าง (M2) ซึ่งประกอบไปด้วย M1 รวมกับเงินฝากออมทรัพย์และเงินฝากประจำ โดยที่ M2 จะแสดงให้เห็นถึงการขยายตัวทางการเงิน (Monetary Expansion) ได้เป็นอย่างดี เพราะสามารถสร้างเงินฝากและส่งผลต่อการขยายการให้สินเชื่อ (Credit) ได้ โดยงานศึกษาของประสงค์ และ เนาวนุช (2537) ก็พบว่าตัวแทนของปัจจัยที่จะอธิบายภาวะเงินเฟ้อได้นั้น จะเกิดจากแนวคิดที่ว่าอุปสงค์ส่วนเกินส่วนหนึ่งจะสะท้อนออกมาในรูปของการขยายตัวของปริมาณเงิน ซึ่งก็คือ M2 นั่นเอง และจากการศึกษาก็พบว่า M2 จะส่งผลกระทบต่อระดับราคาในทิศทางบวกเพียงร้อยละ 0.13229 เท่านั้น และแนวคิดดังกล่าวก็สอดคล้องกับงานศึกษาของ ภยันต์ บรรเทาทุกข์ (2537) ที่พบว่าปริมาณเงินที่เพิ่มขึ้นจะไม่ส่งผลกระทบต่อระดับราคามากนัก เนื่องจากการขยายตัวของปริมาณเงินจะถูกดูดซับจากความต้องการถือเงินที่มีอยู่ในระดับสูงภายใต้สภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน ดังนั้นระดับราคาจึงค่อนข้างที่จะมีเสถียรภาพ ประกอบกับในการศึกษาของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ก็พบว่า การปรับตัวของปริมาณเงินต่อเงินเฟ้อมีขนาดที่ค่อนข้างต่ำด้วย ทั้งนี้จึงเป็นการสอดคล้องกับแนวความคิดของ ประสงค์ และเนาวนุช ที่ว่า M2 จะสามารถสะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบทางด้านอุปสงค์ที่มีต่อระดับราคาได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยก็คือ ภาวะเงินเฟ้อของไทยตั้งแต่ปี พ.ศ.2532-38 ไม่ได้เป็นผลมาจากทางด้านต้นทุนมากนัก (จากที่ได้กล่าวไปแล้วก่อนหน้านี้) แต่กลับเป็นผลมาจากทางด้านอุปสงค์ (Demand-Pull Inflation) อันเป็นผลมาจากการเจริญเติบโต

ทางเศรษฐกิจ จึงส่งผลให้รายได้ของประชาชนเพิ่มสูงขึ้น ความต้องการสินค้าและบริการจึงเพิ่มมากขึ้น และได้ส่งผลต่อภาวะเงินเฟ้อจากทางด้านอุปสงค์นี้เอง เพราะจากผลของการศึกษาจะพบว่า ผลทางด้านอุปสงค์ (รายได้ประชาชาติ) จะผลักดันให้ระดับราคาสูงขึ้นถึงร้อยละ 0.268529 ซึ่งมากกว่าผลทางด้านต้นทุน (ราคาน้ำมันและอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ) ที่ส่งผลต่อระดับราคาเพียงร้อยละ 0.008911 เท่านั้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

วิธีการปรับข้อมูล

เนื่องจากข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้จะมีอยู่ 2 ประเภทคือ ข้อมูลที่เป็นรายไตรมาส และข้อมูลที่เป็นรายปี ซึ่งได้แก่ รายได้ประชาชาติและการบริโภคของภาคเอกชน และจะต้องนำมาทำการปรับให้อยู่ในลักษณะของไตรมาสเพื่อศึกษาประกอบกับตัวแปรอื่นๆ โดยใช้วิธีการประมาณข้อมูลรายปีให้เป็นข้อมูลรายไตรมาสของธนาคารแห่งประเทศไทย เรียกว่า วิธีการทำให้เรียบ (Smoothing) ของ ชนิษฐา มีสุข และประพันธ์ สายสงเคราะห์ (2523) ซึ่งไม่ใช่ข้อมูลอื่นเลยในการแบ่งข้อมูลดังกล่าว ดังนี้

ให้ Y_t และ Y_{t-1} เป็นค่าของข้อมูลรายปีในปีที่ t และ $t-1$ ตามลำดับ

ค่าประมาณการในไตรมาสแรกของ Y ในปีที่ $t = (3Y_{t-1} + Y_t)/16$

ค่าประมาณการในไตรมาสที่ 2 ของ Y ในปีที่ $t = (2Y_{t-1} + 2Y_t)/16$

ค่าประมาณการในไตรมาสที่ 3 ของ Y ในปีที่ $t = (Y_{t-1} + 3Y_t)/16$

ค่าประมาณการในไตรมาสที่ 4 ของ Y ในปีที่ $t = (4Y_t)/16$

และจากการประมาณค่าของข้อมูลดังกล่าวให้เป็นรายไตรมาสนั้น จะพบว่าผลรวมทั้ง 4 ไตรมาสของข้อมูลที่ได้จากการกระทำดังกล่าวจะไม่เท่ากับค่าจริงในรายปี ดังนั้นจึงได้ทำการถ่วงน้ำหนักตามสัดส่วนของข้อมูลในแต่ละไตรมาสต่อผลรวมทั้ง 4 ไตรมาสของข้อมูลที่ได้จากการประมาณค่าและนำไปคูณกับค่าความผิดพลาด แล้วจึงนำเอาค่าที่ได้นั้นไปบวกกับตัวเลขในแต่ละไตรมาส ก็จะได้ค่าที่ใช้ในการศึกษาและวิเคราะห์ต่อไป

สูตรที่ใช้ในการคำนวณหาอัตราเงินเฟ้อที่คาดคะเน

$$\text{จาก } \pi_t = \beta \Delta \text{Log} P_t + (1 - \beta) \pi_{t-1}$$

$$\text{จะได้ } \pi_t = \beta \Delta \text{Log} P_t + (1 - \beta) [\beta \Delta \text{Log} P_{t-1} + (1 - \beta) \pi_{t-2}]$$

$$= \beta \Delta \text{Log} P_t + (1 - \beta) \beta \Delta \text{Log} P_{t-1} + (1 - \beta)^2 \beta \Delta \text{Log} P_{t-2} +$$

$$(1 - \beta)^3 \beta \Delta \text{Log} P_{t-3} + \dots$$

$$\text{ดังนั้น } \pi_t = \beta \Delta \text{Log} P_t + \beta \sum_{i=1}^{\infty} (1 - \beta)^i \Delta \text{Log} P_{t-i}$$

ซึ่งจะได้นำไปใช้ในการคำนวณต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การคำนวณหาค่าของสัมประสิทธิ์การปรับตัวโดยรวมจากการถ่วงน้ำหนัก

การหาค่าของสัมประสิทธิ์การปรับตัวโดยรวมจากการถ่วงน้ำหนักจะแสดงโดยการยกตัวอย่างของค่าสัมประสิทธิ์การปรับตัวของความต้องการถือเงินที่แท้จริง ดังนี้

1. หาค่าสัมประสิทธิ์การปรับตัวในแต่ละไตรมาสซึ่งในที่นี้ก็คือ

สัมประสิทธิ์การปรับตัวจากไตรมาสที่ 1 ไปไตรมาสที่ 2 = λ_1

สัมประสิทธิ์การปรับตัวจากไตรมาสที่ 2 ไปไตรมาสที่ 3 = λ_2

สัมประสิทธิ์การปรับตัวจากไตรมาสที่ 3 ไปไตรมาสที่ 4 = λ_3

2. หาค่าถ่วงน้ำหนักในแต่ละไตรมาสดังนี้

2.1 นำเอาความต้องการถือเงินที่แท้จริงในไตรมาสที่ 1 บวกไตรมาสที่ 2 และทำการหาร 2, ไตรมาสที่ 2 บวกไตรมาสที่ 3 และหาร 2, ไตรมาสที่ 3 บวกไตรมาสที่ 4 และหาร 2 เสร็จแล้วนำค่าทั้ง 3 มาหารด้วย 14 (เนื่องจากข้อมูลที่ใช้มี 14 ปี) โดยให้เป็นค่า Q_1 , Q_2 และ Q_3 ตามลำดับ

2.2 นำ Q_1 , Q_2 และ Q_3 มาบวกกัน (Q_T) โดยถือว่าเป็นค่ารวมที่จะใช้เป็นฐานในการคำนวณหาสัดส่วนของการถ่วงน้ำหนัก

2.3 นำเอาค่า Q_1 , Q_2 และ Q_3 มาทำเป็นสัดส่วนของ Q_T โดยให้เป็นค่า Q_{1T} , Q_{2T} และ Q_{3T} ตามลำดับ

2.4 นำค่าที่ได้ใน 2.3 มาทำตามสูตรดังนี้

$(Q_{1T}) * \lambda_1$ โดยให้มีค่าเป็น λ_{11}

$(Q_{2T}) * \lambda_2$ โดยให้มีค่าเป็น λ_{22}

$(Q_{3T}) * \lambda_3$ โดยให้มีค่าเป็น λ_{33}

2.5 เอาค่า $\lambda_{11} + \lambda_{22} + \lambda_{33}$ ก็จะได้ค่าสัมประสิทธิ์การปรับตัวโดยรวมจากการถ่วงน้ำหนัก (λ_T) ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์การปรับตัวโดยรวมจากการถ่วงน้ำหนักอื่นๆก็ทำเช่นเดียวกันกับวิธีการนี้

ประวัติผู้เขียน

นายสุรียา เรียร์ไพศาล เกิดวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ.2517 จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีเศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ปริมาณ สาขาเศรษฐศาสตร์การคลังและสาขาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปีการศึกษา 2538 และได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ปริมาณวิเคราะห์ ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ.2539

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย